

Nr 806

Av herr **Lothigius** och fru **Jonäng**, om ökat avdrag vid beskattningen för underhåll av barn.

De frånskilda männens situation har på senare år väckt ökad uppmärksamhet. Inte minst har sammanslutningen »Männens rättsförening» bidragit till att sprida kännedom om de svårigheter och orättvisor som drabbar de frånskilda männen. Till skillnad från frånskilda kvinnor är nämligen frånskilda män tämligen illa tillgodosedda ur rättvisesynpunkt, vilket är en konsekvens av det gamla könsrollstänkande som kommit att prägla såväl lagstiftningen som den allmänna inställningen vad avser barn, hem och familj. För männens vidkommande har detta kommit att betyda, att de i samband med skilsmässa ofta får vidkännas hårda såväl personliga som ekonomiska uppoffringar. Det är i skilsmässosituationer nästan alltid den kvinnliga kontrahenten som kommer i förmånsställning. Så t. ex. tilldömes hon vid skilsmässomål i nära hundra procent av fallen vårdnaden om barnen. Även i övrigt innebär skilsmässa i regel stora nackdelar för männen. Ofta är det nämligen de som får lämna den tidigare gemensamma bostaden och de som måste betala dryga underhåll. Sålunda belastade med underhållsplikt gentemot hustru och barn kan männen i sådana situationer drivas till ruinens brant och ren desperation. Inte sällan slutar detta i socialt förfall, vilket statistiken över hemlösa i bl. a. Stockholm bär tydliga vittnesbörd om. Det måste anses synnerligen angeläget, att åtgärder vidtages för att bringa de mot männen i dessa situationer mest uppenbara orättvisorna ur världen. Viktigt är bl. a. att man och kvinna med vårdnadsansvar för barn ur skattesynpunkt behandlas lika. I det sammanhanget bör särskilt påpekas vikten av att skattereglerna ändras så att underhållspliktig inte som nu endast får göra avdrag med *högst* 1 000 kr. om året per barn utan får dra av de verkliga underhållskostnaderna. Det är nämligen inte ofta dessa kostnader understiger det dubbla nu gällande maximibeloppet som får dras av per barn och år.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes att

- 1) riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

ändring av 46 § 2 mom. kommunalskattelagen:

2 mom. I hemortskommun — — — avdrag:

- 1) för periodiskt — — — uppfostran;
- 2) för dels sådan — — — barn;
- 3) för dels sådan — — — allmän försäkring; samt
- 4) för belopp som den skattskyldige enligt vid självdeklarationen fogat intyg från barnavårdsnämnd, barnavårdsman eller kommunal förtroendeman utgivit under beskattningsåret för underhåll av sådant hans barn under 16 år som icke varit hemmavarande.

Har skattskyldig — — — underhållsbidraget.

Därest — — — nämnda tid.

Avdrag — — — vid 1968 års taxering.

- 2) riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa om särskild utredning och förslag syftande till objektiv behandling av skilsmässoparter.

Stockholm den 28 januari 1969

Carl-Wilh. Lothigius (m)

Gunnel Jonäng (cp)
